

שָׁלֵב ב: סִפּוּר "בוֹגֵר"

יום אחד באחת ההפסקות שָׁבָה מִתְקִים טוֹרְנִיר "מַחְנִים", עֲמִדוֹ הַבְּנוֹת מִכְּתָה ג'2 לְהִתְחַרְוֹת מוֹל הַבְּנוֹת מִכְּתָה ג'3. גַּם דִּינָה, יְלֵדָה רְזָה וְנִמְוָכָה, עֲמִדָה לְהִשְׁתַּתֵּף בַּתְּחִרּוֹת. הַבְּנוֹת מִכְּתָה ג'2 הִחְלִיטוּ לֹא לְשַׁתֵּף אֶת דִּינָה.

אוֹשְׁרִית מִהֶכְתָּה נִגְשָׁה לְדִינָה וְאָמְרָה לָּהּ: "דִּינָה, הַיּוֹם אַתָּה לֹא מִשְׁתַּתְּפֶת." דִּינָה קִפְּאָה בְּמִקוּמָהּ, דְּמַעוֹת נִקְווּ בְּעֵינֶיהָ, פָּנֶיהָ הֶאֱדִימוּ. הִיא רָצְתָה לְשָׂאֵל מִדּוּעַ, אֲךָ לֹא הִצְלִיחָה לְהוֹצִיא הֶגְה מִפִּיהָ וְהִסְתּוֹבְבָה כְּדִי שֶׁלֹּא יֵרְאוּ אֶת דְּמַעוֹתֶיהָ זוֹלְגוֹת עַל לְחַיֶּיהָ, וְהִחְלָה לְלַכֵּת. הִיא הִלְכָה וְהִלְכָה וְלֹא הִרְגִישָׁה עַד כַּמָּה הִתְרַחֲקָה.

'נִכּוֹן, אֲנִי קִטְנָה, וְלִפְעָמִים הַפְּדוּר בּוֹרַח לִי מֵהַיָּדַים, אֲבָל אֲנִי כָּל-כָּךְ מִשְׁתַּדְּלֶת שֶׁהֶכְתָּה תִּנְצַח', חִשְׁבָה דִּינָה בְּלִבָּהּ, 'הֵן לֹא אוֹהֲבוֹת אוֹתִי, כִּי אֲנִי לֹא גְדֹלְתִי אִתָּן, וְהִגַּעְתִּי מְרוֹסָיָה רַק לִפְנֵי שְׁנַתִּים. בְּגִלְל זֶה הֵן לֹא מִשְׁתַּפּוֹת אוֹתִי...' דִּינָה לֹא שָׁמְעָה שֶׁצִּלְצְלוּ לְהִכְנִס לַכְּתָה. הִיא יָשְׁבָה עֲצוּבָה עַל אֶבֶן וּבָהֲתָה בְּחִלְל. הִיא הִמְשִׁיכָה בַּהֲרֵהוּרִים.

פְּתֹאוֹם רָאָתָה אֶת בְּנוֹת הַכְּתָה רְצוֹת אֵלֶיהָ. "דִּינָה, דִּינָה, בּוֹאִי לַכְּתָה, הַמּוֹרָה דוֹאֶגֶת לָךְ!" צָעְקוּ הַבְּנוֹת. "אַתָּן לֹא רוֹצוֹת אוֹתִי, וְאֲנִי לֹא רוֹצָה לְחַזֵּר לַכְּתָה," עָנְתָה לָהֶן דִּינָה.

"אֲנַחְנוּ מִצְטַעְרוֹת, טְעִינוּ, תִּסְלַחֵי לָנוּ. וְחוּץ מִזֶּה, הַפְּסָדְנוּ הַיּוֹם, וְכִשְׁאַתָּה אִתָּנוּ, אֲנַחְנוּ מִנְצַחוֹת."

חִיוֵּךְ עָלָה עַל פָּנֶיהָ שֶׁל דִּינָה, וְכָלֵן חָזְרוּ לַכְּתָה.